

že o obyčejích při honbě měla potřebné vědomosti. Když šla po veřejné pěšině a zůstala na ní státi, zejména, jak jest zjištěno, by si odpočinula, nelze jí vytýkati ani spoluzavinění.

Čís. 11419.

Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

Tím, že odpůrce podal rekurs proti usnesení soudu první stolice, rekursní soud rekursu vyhověl, dovolací soud pak obnovil usnesení prvního soudu, nezpůsobil odpůrce dovolacímu rekurentu zřejmě bezdůvodně nebo hrubým zaviněním náklady dovolacího rekursu (§ 11 (5) zák.).

(Rozh. ze dne 22. února 1932, R II 10/32.)

Soud první stolice uložil nemanželskému otci, by platil nezl. nemanželskému dítěti na výživné měsíčně 270 Kč. Rekursní soud k rekursu nemanželského dítěte zvýšil výživné na 300 Kč měsíčně.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu nemanželského otce obnovil usnesení prvního soudu, zamítl však návrh dovolacího rekurenta, by nezletilému dítěti byla uložena náhrada nákladů dovolacího rekursu. V tomto směru uvedl v

důvodech:

Z toho, že nezletilá podala rekurs proti usnesení soudu první stolice, jež bylo zase soudem třetí stolice obnoveno, ještě neplyne, že náklady právního zastoupení, spojené s revisním rekursem, způsobila stěžovateli zřejmě bezdůvodně nebo hrubým zaviněním, an rekursní soud jejímu rekursu vyhověl, takže nebyl vznesen zřejmě bezdůvodně. Ježto tu není předpokladů § 11 odst. (5) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., bylo návrh stěžovatelův, by nezletilému dítěti byla uložena náhrada útrat revisního rekursu, zamítnouti.

Čís. 11420.

Otázku, zda rozhodčí soud překročil meze svého úkolu (§ 595 čís. 5 c. ř. s.), lze řešiti jen na základě písemné, oběma stranami podepsané smlouvy, nikoliv však na základě úmyslu stran v ní neprojeveného. Rozhodčí jsou vázáni jen na slovní výklad rozhodčí smlouvy, proti jejíž platnosti nebyly vzneseny námitky.

(Rozh. ze dne 25. února 1932, Rv I 414/31.)

Žalobu, by rozhodčí výrok zvoleného rozhodčího soudu byl prohlášen za právně bezúčinný a za zrušený, procesní soud první stolice zamítl, dovolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

V souzeném případě uzavřely strany, když byly před tím vyjednávaly, dne 26. srpna 1929 smlouvu o rozsudím, v níž se uvádí, že z důvodů stavby vznikly mezi stranami spory, že strany činí různé údaje o tomto právním poměru, jmenovitě že činí jedna strana určitou pohledávku, jejíž výši druhá strana popírá, a že se k rozhodování celé rozepře strany dohodly, by o ní rozhodl rozhodčí soud. Nelze souhlasiti s názorem odvolacího soudu, že rozhodčí soud nebyl podle smlouvy ustanoven i k rozhodování o tom, zda dne 26. července 1929 byla mezi stranami ujednána úmluva, podle níž se žalobci zavázali zaplatiti žalovanému 120.000 Kč, ano prý nelze tento úmysl stran dovoditi z korespondence stran před ujednáním rozhodčí smlouvy, na jejímž základě pak došlo k této smlouvě, a že důsledkem toho rozhodnutím ze dne 11. listopadu 1929 překročil rozhodčí soud meze svého úkolu, takže jeho výrok jest podle § 595 čís. 5 c. ř. s. právně bezúčinný. Není žalováno, že tu není platné smlouvy rozhodčí, nýbrž jest žalováno o bezúčinnost rozhodčího výroku z důvodu, že rozhodčí soud překročil meze svého úkolu. Tento důvod lze řešiti jen na základě písemné a oběma stranami podepsané smlouvy, nikoliv však na základě úmyslu stran v ní neprojeveného. Písemná rozhodčí smlouva jest jediné směrodatná a základem výkladu rozhodčího soudu, při čemž rozhodčí výrok musí býti ovšem v souladu s touto smlouvou. Rozhodci nemohli a nesměli přihlížeti k tomu, co předcházelo písemné smlouvě, ani zkoumati, co strany chtěly smlouvou tou, vázání jsouce jen na slovní výklad rozhodčí smlouvy, proti jejíž platnosti nebyly vzneseny námitky. Podle zcela jasného a určitého doslovu této smlouvy vznesly strany na rozhodce rozhodnutí své rozepře bez určitého omezení. Tím přenechaly strany rozhodcům rozhodnutí o celém sporu a rozhodci byli oprávněni rozhodnouti i o narovnání na zaplacení 120.000 Kč, ana výhrada v té příčině nebyla v rozhodčí smlouvě stanovena, a jest vyloučena jakákoliv další úvaha o správnosti jejich názoru. Výroku rozhodců nelze tudíž v souzeném případě odporovati podle § 595 čís. 5 c. ř. s.

Čís. 11421.

Přípustnost pořadu práva pro nárok, jež si činí účastník proti náboženské jednotě na podíl na jmění získaném subvencemi a sbírkami k provedení reemigrace.

Vyúčtování (§ 1012 obč. zák.), vztahující se na dobu několika let a pozůstávající jen z několika málo položek, jejichž slovní doprovod jest zcela stručný a všeobecný, není řádné. Řádné vyúčtování musí býti, pokud lze, i doloženo. Musí to býti doklady, jichž jest zapotřebí, by byl